

Z dopisu
čtenáře

Ve vývoji naší i zahraniční politiky stále převažují negativní skutečnosti a náš občan, který ještě neztratil poslední zbytky naděje na lepší časy, se musí velmi přemáhat, aby nezanevřel na dění kolem nás úplně. Neustále se přesvědčuji, že potřebujeme vydatný zdroj povzbuzení a pevné vůle, který bohužel nenajdeme v televizi, rozhlasu ani v denním tisku, ale už jedině v REPUBLICE tolik odmiňovaných Republikánů.

Posílám několik dalších příspěvků. Škoda, že některé komentáře nedokáží vyvolat větší zájem a případnou polemiku. Možná, že by přímá, osobní výzva byla řešením ke zlepšení.

Jiří Peška, Brno

Omezení poslanecké
a senátorské imunity

Jedním z hlavních bodů programu naší strany bylo od počátku výrazné omezení imunity poslanců a senátorů. V průběhu dalších sjezdů, kdy byl upravován náš program byl nakonec definován jednoznačný postoj k poslanecké imunitě úplně zrušit, mimo politických projevů. Při formulaci tohoto názoru jsme vycházeli z vlastní zkušenosti. Za každý, by parlamentní projev byli Republikáni nemilosrdně stíháni. Před stíháním ovšem byli jako na běžícím pásu zbavováni poslanecké imunity. Pro byli vždy poslanci všech stran, jejichž uskupení se později vžilo označení banda pěti. Ovšem i zde bylo několik výjimek, které by za normálních okolností bylo možné označit za čestné. V případě hromadného zbavování imunity však o žádnou čest nebo snahu zachovat a bránit svobodu projevu nešlo. Tak jako v mnoha pozdějších případech byl vždy danou politikou stranou vylosován jeden poslanec, který předstíral, že má názory sice stejné jako Republikáni, ale že se je bojí projevit, protože by ho jeho strana třeba příště nemusela postavit na kandidátku do parlamentních voleb. Některý z nich se dokonce k takovému postoji i přiznal, ale omlouval to tím, že je chudák, že má rodinu a ta že by mu to neodpustila. Takto vlezlí byli zvláště komunisté, odesáci a lidovci. Nemá význam je jmeno-

vat, i když jsou všichni z nich dosud v parlamentu a dokonce se mnozí chystají nás zastupovat i v tom Evropském. To ale bude reprezentace. Klidně budou hlasovat proti zájmům naší země a potom se stejně klidně budou vymlouvat a omlouvat tak, jako se kroutili při hlasování o poslanecké imunitě Republikánů. Jako bych slyšel ten hlas: "To víte, mne to mrzí, jak to hlasování dopadlo, ale když já jsem nemohl jinak."

Má ovšem význam, aby nás ve Štrasburku zastupovali lidé bez názoru, odvahy a charakteru??? K čemu potom taková poslanci budou???

Že se ovšem nejedná o nějakou okrajovou záležitost, která nemá vliv na podstatnější rozhodování dokázali poslanci při nedávném projednávání návrhu na změnu ústavy, která měla jejich výsadu omezit. Návrh nakonec neprošel. Proti hlasovali komunisté a poslanci za ODS, kteří jinak neváhají kritizovat vládu a stylizují se do pozice hlásné trouby lidu. Ovšem pomohla jim i vládní koalice, protože chyběli jak předseda vlády, tak ministr práce a sociálních věcí. Takto návrh neprošel a přesto mohou všichni poslanci před svými voliči prohlašovat, že jsou pro a že je velice mrzí, že to tentokrát neprošlo.

Miroslav Sládek

Válka v Iráku bude dlouhá

Pokud chceme porozumět dalšímu vývoji v Iráku, musíme si uvědomit některá politicko náboženská pravidla

První fáze dobovačské války USA proti Iráku skončila předpokládaným způsobem obsazením celého iráckého území útočníky. Neexistovala žádná možnost, jak by se Irák mohl útoku nejmohutnější a nejlépe vyzbrojené armády na světě ubránit. Technická a materiální převaha útočníků byla naprosto zdrcující. Obsazením iráckého území ovšem válka neskončila. Vstoupila jen do další fáze. Fáze odboje. Nyní jsou americké a britské okupační jednotky denně vystaveny ozbrojeným útokům záškodníků. Iráčtí odbojáři navíc s oblibou napadají a ničí ropná zařízení. Na denním pořádku jsou mnohatisícové demonstrace proti nenáviděné okupaci, na které američtí vojáci odpovídají střelbou do demonstrantů, čímž vytvářejí stále nové "mučedníky islámu" a ještě více zvyšují nenávisť Arabů vůči USA.

Průběh americké války proti Iráku se v mnohém nepadně začíná podobat průběhu americké války proti Afghánistánu. Tam také Taliban a Al Káida po počátečním tvrdém odporu "zmizely neznámo kde", to jest rozptýlily se mezi obyvatelstvem a přešly na záškodnický způsob boje. USA dokonce občas přiznají, že jejich jednotky jsou v Afghánistánu neustále vystaveny ozbrojeným útokům. O tom, jak málo mají USA situaci v Afghánistánu pod kontrolou, nejlépe svědčí skutečnost, že se Američanům stále nepodařilo zjistit, co se stalo s vůdcem Talibanu Muhammadem Umarem a vůdcem Al Káidy Usámu bin Ládinem.

Pokud chceme porozumět dalšímu vývoji v Iráku, musíme si uvědomit některá politicko náboženská pravidla, jimiž jsou muslimové povinni se řídit. Nejtěžším hříchem, jehož se vyznavač islámu může dopustit, je pomáhat "nevěřícím" ve válce proti muslimům. Muslim dále nesmí připustit vládu "nevěřících" nad zemí, v níž islám převažuje, nebo na něž muslimové vznášejí nárok. Tudíž

sebehorší a sebekrvavější vláda muslimů nad muslimy má přednost před sebelepší nadvládou "nevěřících" nad vyznavači islámu. Takže každý irácký nebo afghánský muslim musí učinit vše pro svržení nadvlády neislamů a jejich místních pomahačů nad svými zeměmi. V tomto směru jsou dokonce vyznavači islámu šiitského směru povinni spolupracovat s vyznavači islámu sunitského směru, by za normálních okolností mezi nimi panuje nepřátelství. Muslimy, kteří by se k boji za vyhnání "nevěřících" z Iráku a Afghánistánu stavěli lhostejně či dokonce odmítavě, k zaujetí náležitého stanoviska donutí okolnosti. Za těchto okolností se pochopitelně nikdo příliš nehne do kolaborantské vlády, kterou se snaží Američané v Iráku vytvořit. Jakou bude mít Američany jmenovaná vláda Iráku autoritu mezi obyvatelstvem, nejlépe svědčí příklad Afghánistánu. Vláda "prezidenta" Hamida Karzái s bídou ovládá toliko hlavní město Kábul.

Výše uvedené schéma platí beze zbytku pro irácké muslimy arabského původu. Poněkud jiná je situace v případě Kurdů. Muslimské citění Kurdů ovlivňuje a oslabuje nesmírná zášť k Arabům. V americko irácké válce se Kurdové většinou postavili na stranu USA. Jenže ne proto, aby Američanům dopomohli k podmanění Iráku, nýbrž proto, aby válku využili k definitivnímu zbavení se nenáviděné arabské nadvlády. Útokem USA na Irák se však Kurdové dostali do poměrně obtížného postavení. Spojené státy nyní hodlají kurdské bojovníky odzbrojit a Kurdistán znovu podřídit nadvládě iráckých Arabů. Tím dojde k likvidaci faktické nezávislosti, kterou si Kurdové na Arabech vybojovali začátkem devadesátých let. Kurdům vlastně vyhovoval dosavadní stav, kdy v Iráku vládli Saddám Husajn, který byl nucen se s faktickou nezávislostí Kurdistánu smířit. Za těchto okolností se USA dříve či později zkonitě dostanou do konfliktu i s Kurdy, aniž by přitom získali jakékoliv zmírnění nepřátelství Arabů.

Drancování ropného bohatství Iráku a rozkradení iráckých státních podniků "privatizací" do rukou Američanů, na něž se ve Spojených státech všichni tolik těší, zřejmě nepůjde zrovna hladce. **Dokončení na straně 2**

Výsledky referenda o EU:
radost větší než malá

200 milionů Kč bylo vynaloženo pouze na zmanipulování veřejnosti, aby hlasovala PRO

Tolik jsme si od něho slibovali, přišlo ale nemilé zklamání. Kdo sleduje současný vývoj událostí, nemohl čekat nic jiného. Strana (ČSSD) a vláda již zatáhla naši republiku do EU tak daleko, že za žádnou cenu nemohly připustit, aby byla jejich mnohaletá práce a získané miliony zrušeny. Proto se pojistily zákonem, že nezáleží na počtu voličů, že vstup bude platit i v případě, že pro ANO bude hlasovat jenom vláda a poslanci se senátory. V opačném případě, by se referendům opakovalo tak dlouho, dokud by nevyznělo ANO. Za dnešních technických možností to ani nebylo nutné.

Jaká esá měla v rukávu strana a vláda. Především agitaci, 200 milionů bylo vynaloženo pouze na zmanipulování veřejnosti, aby hlasovala PRO. Žádné polemiky, diskuse u kulatého stolu apod., se nevedly. Občanům bylo znemožněno, aby se objektivně dozvěděli všechny podstatné výhody a nevýhody vstupu. Materiály o nevýhodách nebyly nikde k dosažení. Republika nestačila, mimo to ani číslo Republiky 23, které dostali čtenáři právě do ruky v době referenda, neobsahovala nepochopitelně ani jediný článek o referendu! Ani taková poslední příležitost připomenout příznivcům jak se nejlépe zachovat, nebyla využita. Tohle kritizovalo hodně zájemců.

Další eso, které se nedalo přebít, bylo sčítání hlasů. Za provedení odpovídal Statistický úřad. Všichni víme, že se v nedávné minulosti dopustil dvou značných chyb. Lze jen očekávat, že využil příležitosti referenda, aby si náležitě vyžehlil kádrový profil. V podstatě beztestně, i kdyby se provalila sebevětší aféra podvodu. Souady ani v minulosti neměly zájem řešit nahlášené podvody a Státní volební komise sestavená jen z jedné politické strany by stejně vše zametla pod koberec. Žádní provokátoři, žádná nestranná komise, ani opozice neměla šanci požadovat kontrolu výsledků, zejména, když bylo vyřazeno přes STO TISÍC neplatných lístků.

Třetím esem byla právě ta Ústřední volební komise, jmenovaná pouze z členů ČSSD tak, jako ve všech předchozích volbách. Náramně se osvědčila a nevdala ani komunistům. Domnívá se někdo, že objektivita takové "podařené" komise může mít nějakou důvěru? Lze si představit, že by vyhlásila výsledky referenda, pokud by vyzněly např. 48% pro ANO? Předpoklady pro ANO byly ještě daleko horší. I televize musela dvakrát přiznat, že "Pro" je pouze 26% a "proti" 64% občanů, celkově za účasti přes 10.000 respondentů. STEM si ale stejně pustila do světa svůj průzkum a kdo ví, koho se ptali, že PRO bylo přes 60% a PROTÍ pouze necelých 20%, tedy výsledek právě opačný. Dřívější průzkumy ovšem přiznávaly, vždy pouze okolo 1.000 dotázaných a to, že politiku vlády nepodporuje přes 70% občanů! Inu s čísly se dají dělat kouzla!

Volební komise ČSSD nedokázala čestně přiznat ani ten fakt, že ANO řeklo jen 42% všech oprávněných voličů. Menší podporu získala EU už jen v Maďarsku. Dle údajů Hospodářských novin hlasovalo PRO 3.446 758 voličů a zbytek národa 4.709 574 občanů a 103.193 neplatných hlasů se pro ANO nevyjádřilo.

Přestože zákon (volební), který takový systém připoští nemůže být považován za demokratický, Ústavní soud nemá námitek. Stejně tak byl zřízen náš SENÁT, pro který hlasovalo méně jak 30% občanů.

Pádnou odpověď všem, kteří prohlašují, že náš vstup do EU nás nemůže nikterak ohrozit, dal v HN ze dne 16.6. tohoto roku předseda Hospodářské komory hlavního města Prahy Petr Kužel: "... Pokud se vláda snaží o nápravu zanedbaných záležitostí až na poslední chvíli a na úkor podnikání, tak to není dobré. Např. v Rakousku zaniklo po vstupu do EU na 30% a v Portugalsku dokonce 65% malých středních firem."

Názory na referendum se stále různí. Kdo věří v pocti-

vost režimu a demokracii, prosazuje účast ve volbách obhajuje svou možnost změnit situaci. To ovšem předpokládá naprostou důvěru ve volební systém a vyspělost občanů. Jaká může být důvěra v systém, když jej provádí a za něj také odpovídá institut, který již několikrát hanebně zklamal, a který nemá nad sebou vůbec žádnou kontrolu. Pokud se nějaký pracovník či pracovníce Statistický splete, třeba i nechtěně, nikdo jim nic nedokáže. A režimu to přece vyhovuje.

Politická uvědomělost občanů? Velmi slabá. Převládá konzumní způsob života. U těch dobrých a poctivých není zájem o funkce a veřejnou angažovanost, dnes to přináší samé nevýhody. Režim již dokázal rozleptat jednotnou sílu vlastenců, vizitkou může být snaha odborářů. Tolik občanů již projevilo svou nespokojenost a vláda si z nich dělá legraci. Stejně jako Brusel z nás všech. Těm pár politikům dají obrovské peníze, výhody, zalepí jim ústa a mohou si s pak s lidmi dělat co chtějí. Nadávat mohou, ale nic víc! (Zatím).

Je otázkou, co bylo lepší. Volit NE a tím zvýšit procento voličů, nebo nejt k volbám vůbec. Takto se projeví, že většina národa neřekla ANO. Kdežto při velké účasti, kdy není možnost kontroly výsledků, protože opozice se k tomu prostě nepustí, by třeba i jednoprocentní vítězství ANO dávalo režimu argument, že skutečná většina je PRO.

Lidé prohráli další bitvu, ale válka tím neskončila. Musí dojít k systémové změně. Kapitalismus nikdy nebude prosazovat zájmy většiny, nás všech, aby zmizela bída a chudoba, nezaměstnanost a obrovské třídní rozdíly, kdy jedni s platy sto tisíc měsíčně si je chtějí 2x tolik zvýšit a kdy jiní, mající jen o několik tisíc méně, dostávají jako věrné opory státu další dva platy navíc s platností dva roky pozadu.

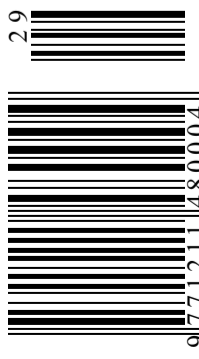
Těžko se vysvětluje nevěřícím a zklamaným, že musí vytrvat, mít pevnou vůli a věřit. Pokud se přísají na dravce, vládnoucí dnes v Evropě a USA, pak si na dlouho pojistí svá koryta a osud národa jim bude lhostejný. Již dnes se nechovají jako Češi, ale spíš jako cizinci v zemi, která je zrodila. Svědomí nemají, peníze a moc jsou pro ně vším a po dobrém se nevzdají!

Určitou naději dává spolupráce na politice EU, rozleptávat ji zevnitř. Představa, že by s tím velmoci souhlasily, nebo dokonce umožnily je nereálná. Malé státy jako my, těžko vnutí těm velkým a bohatým svou vůli. Jsou na nich příliš závislí a budou ještě víc, protože EU bude ráda poskytovat, už i z našich peněz, velké půjčky těm potřebným, ale také nás zcedimující a budou o všem u nás rozhodovat. Čeká nás osud kolonií, kde bída a útlak přetrvávají staletí.

Potřebujeme denní noviny, naše české, vlastenecké, lidové. Lidé potřebují denně jistotu, že se jich někdo zastává a za ně bojuje. Význam tisku naší nepřátel znají velmi dobře. Proto také hned po převratu skupili veškeré noviny a časopisy, bychom neměli žádnou možnost obrození. Mají plná ústa svobody slova a projevu, demokracie, svobody, ale v zárodku likvidují každý náznak těchto hodnot.

Je vůbec nějaká naděje, že bychom se dočkali českých novin každý den? Těch událostí je stále tolik, co deformují páteř lidí a celé společnosti, že týdeník nestačí. Jako deník by stačil jeden list. Ale zprávy a informace by musely být aktuální, objektivní, což bez lidí a peněz není možné. Ale ze všech vlasteneckých skupin by se redakce nestavily? Co dělá Česká matice? Vždyť má v hlavním programu hájit české zájmy, český jazyk a naši budoucnost.

Referendum je teprve začátek dalších bojů. Jistě se najdou nejrůznější návody co a jak dál. Cesta k neutralitě a spolkové zemi je zatím v nedohlednu. Přesto lze očekávat radost z úspěchů, raději větší než malou. **J. P.**

Válka v Iráku bude dlouhá Nepostradatelný Havel

Pokud chceme porozumět dalšímu vývoji v Iráku, musíme si uvědomit některá politicko náboženská pravidla

Dokončení ze strany 1

Američtí generálové vydávají útoky iráckých odbojářů za dílo stoupenců prezidenta Saddáma Husajna a členů americkou okupační správou zakázané strany BAAS. Podobná tvrzení mají zamaskovat skutečný stav věcí. Irácký odboj není zdaleka záležitostí omezenou na stoupence Saddáma Husajna. Strana BAAS a Saddám Husajn naopak vliv v odboji ztrácejí ve prospěch muslimských fanatiků. Islámští fanatici totiž mohou odboj stavět na požadavku plnění základních politicko náboženských povinností muslimů, což jim dovoluje se opírat o zdrcující většinu obyvatelstva Iráku. Stoupenci Saddáma Husajna tak zásadní ideologickou základnu pro odboj vytvořit nemohou. Saddám Husajn dával přednost arabskému nacionalismu, protože v islámském tmářství viděl překážku svého modernizačního úsilí. Islámské náboženství je však mezi obyvatelstvem Iráku zakotveno mnohem hlouběji než arabský nacionalismus, který v Iráku prosazovaly vládnoucí režimy strany BAAS od roku 1958.

Vlastním vítězem amerického tažení proti Iráku se tak postupně stávají muslimští fanatici. Obsazením Iráku a zničením moci strany BAAS došlo k odstranění režimu, který byl fanatikům už dlouho trnem v oku. Saddám Husajn totiž fanatikům žádné aktivity na iráckém území netrpěl. Díky Spojeným státům nyní islámští fanatici získali v Iráku volné pole působnosti. USA vlastně dosáhly přesného opaku deklarovaných cílů "války proti terorismu".

Jestliže vedoucí představitelé USA a Velké Británie nemohou být s dosavadním vývojem války v Iráku příliš spokojeni, v oblasti propagandy se už dočkali pořádné blamáže. Lži, jimiž válku proti Iráku zdůvodňují, se hroutí jako domečky z karet. Situace už dospěla tak daleko, že vedoucí představitelé USA dnes útok na Irák nazývají "válkou proti režimu Saddáma Husajna", a prohlašují, že prý přišli Irák osvobodit. Přitom ještě v březnu válku proti Iráku zdůvodňovali údajným neplněním rezoluce Rady bezpečnosti OSN o odzbrojení Iráku ze strany prezidenta Saddáma Husajna. Podle tehdejších tvrzení Spojených států a Velké Británie měl Irák vlastnit ohromné množství zbraní hromadného ničení, které ukryl před inspektory OSN. Vedoucí představitelé USA se zaklínali údajným vlastnictvím důkazů existence těchto zbraní, které ale nikdy nepředvedli, prý z důvodu utajení. Anebo předložili zjevně falšifikáty. V té době už začínalo být každému soudnému člověku jasné, že v Iráku již žádné zbraně hromadného ničení nejsou. Inspektory OSN se předtím několik měsíců zoufale snažili nějaké zakázané zbraně najít, aby mohli USA poskytnout zámknu pro útok, namáhali se ale marně. Nepomohly snímky z amerických špiónážních družic, ani neohlášené a neočekávané prohlídky nejruznějších objektů a nekonečné výsledky kdejakého iráckého vědce. Po obsazení iráckého území americkými a britskými vojsky se zbraně hromadného ničení pokoušely najít i zvláštní oddíly okupačních vojsk, pochopitelně neúspěšně. Z propagandistického hřebu okolo iráckých zbraní hromadného ničení dnes zůstala taková ostuda, že Američan zřejmě přešlo pokušení podstrčit do Iráku svoje vlastní chemické zbraně. Každému by okamžitě došlo, odkud se tyto zbraně v Iráku zničehonic vzaly. Na druhé straně je ovšem pravdou, že v minulosti Irák chemické

zbraně nejen vlastnil, ale i nasadil ve válce s Íránem. Použití chemických zbraní k ochlazení válečnického zápalu iráckých šiitských muslimských fanatiků nikomu na Západě těžkou hlavu nedělalo. Západ dokonce v osmdesátých letech do Iráku potřebné chemikálie a strojní zařízení pro výrobu chemických zbraní dodával.

Americká propaganda se před zahájením války proti Iráku nezastavila ani před nejfantastičtějšími spekulacemi. Podle amerických vedoucích představitelů prý režim Saddáma Husajna představoval strašlivě nebezpečí pro celý svět, obzvláště pak pro USA. Nezaújatý pozorovatel mohl získat dojem, že se nechystá útok Spojených států na Irák, ale že celá irácká armáda co nevidět napadne USA. Je ovšem zajímavé, že američtí generálové shledali Saddáma Husajna hrozbou teprve po 11. září 2001. V osmdesátých letech, v době irácké irácké války, když Saddám Husajn nebezpečí pro sousedy Iráku doopravdy představoval, jej Američané naopak do války proti Íránu ještě podněcovali.

Do říše pohádek patří i tvrzení o spojení Saddáma Husajna s teroristickou organizací Al Káida. Saddám Husajn by asi ztěžil podporoval organizaci muslimských fanatiků, na jejíž černé listině se nacházel na čelném místě. Sebevražedné úmysly lze u Saddáma Husajna těžko předpokládat.

Vedoucí představitelé USA ztratili smysl pro realitu takovou měrou, že nakonec sami uvěřili i některým vlastním lžím. Před započetím války proti Iráku tvrdili, že irácké obyvatelstvo bude americké a britské vojsko vítat jako osvoboditele, kamkoliv přijdou. Když potom ani 14 dní po zahájení útoku nikde nikdo americké a britské jednotky nechtěl vítat, což americké politiky nesmírně překvapilo, nastoupilo donucování. Okupační vojáci začali lidi v Iráku nahánět před televizní kamery, kde pak Iráčané museli sehrát divadélko "radostného vítání osvoboditelů".

Na válce v Iráku je nejsmutnější to, že ve skutečnosti není ani v nejmenším vedena z důvodů deklarovaného boje proti terorismu, ani jako obrana euroamerické civilizace proti nebezpečí muslimskému expanzionismu, nebo snad dokonce z důvodu potřeby vytvoření demokracie v Iráku. Hlavní příčina války spočívá ve velikášských ambicích některých současných vedoucích představitelů USA a Velké Británie, především předsedy britské vlády Anthony Blaira, o jehož duševním zdraví se dá pochybovat, a ministra národní obrany USA Donalda Rumsfelda, který zase chce do dějin vejít jako vítězný vojévůdce. Rumsfeld si potřebuje napravit reputaci, nebo úřad ministra národní obrany zastával již ve vládě prezidenta Geralda Forda, tedy v době, kdy USA utrpěly drtivou a úplnou porážku ve Vietnamu.

Zdá se však, že války v Iráku a v Afghánistánu jsou americkým politikům pořád ještě málo. Už začínají nepokrytě mluvit o možných útocích na další "neposlušné" státy, především na Írán a Severní Koreu. Spojené státy zřejmě stále nutkavěji cítí potřebu neustále všem předvádět, kdo se považuje za neomezeného pána světa. Tím si však zbytečně dělají nepřátele na všech stranách. Příliš mnoho lidí na světě začíná za "říši zla" považovat právě Spojené státy, a za "osu zla" pokládat osu Washington-Londýn. Což se oběma státům může v budoucnu těžceno vyplatit.

Pavel Procházka

Přestože je stát silně zadlužen, hýří sliby i výdaji na zbytečnosti

Václav Havel si po prezidentování již zřejmě důkladně odpočinul a přijal nabídku C.Svobody k převzetí funkce jakéhosi vyslance evropského formátu. Dle jeho vize se bude návštěvami v různých státech angažovat v rozvrácení stávajícího režimu na Kubě, podporou odpůrců Fidela Castra a to nejen mo-rálně, ale i finančně. Tolik z médií. Ta ovšem ne-vedla, zda s ním budou jako dřív cestovat lékaři, sestry s celou pojiždnou nemocnicí, bývalá první dáma a psi.

Bůh zřejmě učinil zázrak a z bývalého chronického maroda stvořil uzdraveného a mimořádně aktivního činitele. Tento "velikán" se totiž bude navíc i tvrdě angažovat na sblížení s Němci a "vyhnanci" bývalými sudě áky, kteří po kladném referendu o přistoupení do EU přestali s nežnými námluvami ke smíru a začali jasně a zřetelně požadovat zrušení Benešových dekretů a v plné diplomatické zbroji (či spíše rozkazem) žádají

tolik let tutlané odškodnění těchto "trpících vyhnanců".

A protože byli poškozeni i ti, co zde mohli zůstat, vláda prý uvažuje o dorovnání důchodů, nebo prý dlouhá léta museli pracovat za nízkou mzdu při podřadných pracích.

Dle pana Svobody je Havel známý po celém světě, čímž se zviditelníme natolik, že nám díky jeho popularitě vyjde každý ve všem vstřícně. Takový vzorný vstřícný postoj musí být oceněn a proto při druhé návštěvě páně Havlova oblíbeného Německa mu byla udělena Německá národní cena za sblížení s Němci, dotována 3 mil. Kč.

Přestože je stát silně zadlužen, hýří sliby i výdaji na zbytečnosti. Anikomu tozřejmě nevaří! **M.B.**

Všeobecná zdravotní pojiš ovna

Všeobecná zdravotní pojiš ovna je v mínus pět miliardami korun. Tento deficit by mohl do konce roku činit až 8 miliard korun. Jako obhajobu uvádí, že byly nemocnicím proplaceny částky, které nebyly podloženy výkony ošetřovaných pacientů. Na vině je i údajně nízké obložení nemocničních lůžek v procentech. Sto nemocnic nedodrží platné zákony?! Nestačí finanční prostředky vybrané od plátců.

Tolik ze zveřejněných informací, které prošly tiskem. Zde se nabízí hned několik, myslím si, že zásadních, úvah, či otázek, nebo chetelí řešení.

Předně by se mělo spočítat kolik prostředků náš stát vynakládá na různé polní nemocnice v zemích, rozbombardovaných zbraněmi USA. Připočítejme další nekonečné humanitární pomoci poskytované dnes již kdekde. Při menší chuti se "zviditelnit" na úkor našich občanů, by třeba nebylo nutné uvažovat o rušení nemocnic, nebo o tom, zda má být léčen či neléčen pa-

cient s onkologickým onemocněním v konečném stádiu nemoci, nebylo by nutné uvažovat o tom, zda pro něj "není škoda" nejen drahých léků, ale navíc tito bezbranní lidé ani nemají (nebo nebudou mít) právo požádat dalšího odborníka o konzultaci a vyjádření jeho názoru na ukončení léčby. Totéž se týká i operací kloubů, nároků na přidělení vozíku a různých pomůcek pro postižené.

Snaha seškrtovat náklady stále víc, ale v žádném případě nevede k úsporám, protože se bezmezne a soustavně vyhadují peníze zbytečně. Ocitneme se u nás utěčenec, trpící jakoukoliv léta zanedbanou chorobou, dostane se mu, v rámci humanitní, všemožné péče a samozřejmě se to zaplatí z peněz nás všech.

Další kapitolou jsou fe áci, kterým se zdarma poskytuje Metadona injekčnístřikačky, které pak nacházíme všude možně. Zato cukrovkáři, kteří za svou chorobu nemohou, simusí zaplatitkdeco sami. **M.B.**

Ztiskku

Ke zlu nejvíce ponouká naděje na beztrčnost.

Karel Čapek: Každé zneužití svobody je zárodkem omezení svobody.

Malý výčet ze zpráv posledních několika dnů, které by měly otfást voliči.

1/ Hasiči mají někde zastaralé zařízení, osmnáctiletý LIAZ, který nebyl schopen vyjet kopec, čímž nepříjel k události. Mnozí též nemají potřebnou techniku k pomoci při mimořádné události.

2/ Někteří vojáci, kteří se dobrovolně přihlásili do mise na pomoc ohroženým lidem, si po návratu do vlasti stěžují, že nikoho téměř nezajímají, zatímco v zemích svého působení byli a dosud jsou velmi oceňováni. Někteří proto chtějí po skončení mise odejít z armády, nebo prý nám chybí hrdost.

3/ Objevila se znepokojující zpráva, že se potraviny ze zaplavených míst, kam se dostaly jedovaté látky jak do půdy, tak i do ovzduší, prodávají na trhu. V TV byly též ukazovány tuny uhynulých ryb, otrávených různými jedovatými látkami. Dá se spekulovat, že ryby, které zůstaly naživu, mohou mít určité množství těchto látek ve svém těle. Již před několika lety se tvrdilo v médiích, že máme natolik čisté vody, jaké u nás již léta nebyly. Ekologové tvrdí, že se krajina začíná uzdravovat. Na důkaz poukazuje na rozmnožení chroustů. Používá se i menších dávek postřiků. V tomto duchu už bylo před několika lety oznamováno, že se život našich obyvatel o několik let prodloužil.

4/Gayové se cítí diskriminováni odmítáním své krve transfúzními stanicemi.

5/ K válce v Iráku nebyly důvody. Uváděné byly nepravdivými informacemi pánů Blaira a Bushe.

6/ Mnoho povyku se strhlo pro vystěhování chronických neplatičů nájemného, kteří tvrdí, že si se starostou sjednali splátkový kalendář a přesto byli vyhnáni z bytů. Pan starosta tvrdí, že si někteří nic nesjednali a ti další, přes toto ujednání stejně v určitou dobu neplatili. Poněvadž se jedná o určité etnikum jak se nyní moderně říká, přispěchala paní zástupkyně ombudsmana k vyšetřování s odůvodněním, že se tohoto etnika chce město zbavit. V některém tisku byly uveřejněny fotografie "postižených občanů", kteří dle radnice vůbec nebyli vystěhováni a radnice se tedy domnívá, že byli pro větší dramatickosti někým najati. Jestlipak by se v takové situaci dočkal někdo z občanů "neromů" tak bleskurychlého zájmu paní zástupkyně? Soudě podle množství kritických pořadů v médiích typu např. Klekání, Na vlastní oči, Nedej se, Občanského Juda a mnoha dalších, ukazujících na mnohdy otfesné nezákonnosti a zvlí mocných úřadů a soudů, kde se občan

bez vlivných známostí ke kýžené spravedlnosti velmi často nedostane. V těchto pořadech jsme svědky arogantního jednání a vystupování kritizovaných i vůči žurnalistům, kteří se pro tyto lidi snaží domoci práva a spravedlnosti.

7/ Některé státy EU nejsou z rozšíření o další země nadšení pro rozšíření se v některých klíčových zemích při průzkumu veřejného mínění vyslovila necelá polovina dotázaných, ve Francii snad pouze 31%, ve Velké Británii jen o něco málo víc. Obávají se zvýšení nezaměstnanosti a s ní související ekonomické problémy. Evropská komise je tímto postojem zklamaná.

8/ Děti mající strach z postihu pro špatnou školní docházku a následně špatné vysvědčení se mohou, včetně jejich rodičů, obrátit na nezávislý orgán, který jejich podnět prošetří. Existují prý nějakí poradci, kteří těmto dětem pomáhají překonat strach. Ve skutečnosti citili se rodiče nebo děti poškozeni nepříměnou známkou na vysvědčení, mohou požádat o přezkoušení před nezávislou komisí. Dosud uskutečněná přezkoušení odpovídají, dle členů komise, v naprosté většině původně uděleným známkám. Mám ale dojem, že v dnešní době se mohou bát víc učitelé a ředitelé žáků i rodičů vzhledem k úrovni jejich chování vůči pedagogům.

9/ Na opravu základů vltavské kaskády chybí peníze. Ministerstvo zemědělství nedává dosud prostředky na financování těchto oprav.

10/ V příštích pěti letech bude zapotřebí 285 miliard korun na budování čistíren, kanalizace, úpravu vody, vklady do jaderné technologie, skládky, spalovny, čistírny odpadních vod atd. Podniky mohou použít na tyto účely své úspory(?), nebo si půjčit od bank. Dofinancování mají zajistit obce a města, které si mohou vzít bankovní úvěry od EBRD nebo Evropské investiční banky. Na investicích musí participovat stát. Ten se vůči EU zavázal k "harmonizaci" těchto požadavků (jako ostatně všeho, co se mu už nyní poručí), protože nemůže nechat pro příští generace pustinu plnou odpadků. EU nám do roku 2010 přispěje na tyto investice "nezanedbatelné příspěvky".

11/ Pokus o sjednocování Evropy tu byl již několikrát. Caesarovy legie se z Říma vypravily do Germánie, Gálie, Hispánie, Řecka a Británie. Jak vše dopadlo známe z historie. Po pádu Říma sjednocoval Evropu Karel Veliký a jeho nástupci němečtí císaři. Tak vznikla tzv. svatá říše římská, která zanikla v roce 1806. Dalším sjednocovatelem byl Adolf Hitler, našťástí se mu to, pomoci síly, nepovedlo. Jak je vidět sjednocující tendence ale stále zůstávají. Proč asi? **Š**

SOUTĚŽ PRO ČTENÁŘE TÝDENÍKU REPUBLIKA

Redakce týdeníku Republika spolu s prodejnou Pafaas v Liberci připravila pro své čtenáře soutěž o zajímavé ceny. Soutěž začíná dnešním dnem a bude probíhat až do konce roku 2003. Každý měsíc (poslední den v měsíci) bude vylosováno vždy pět cen. 1. cena: rádiomagnetofon, 2. cena: stolní elektronický kalendář + budík + kalkulačka + svět.čas, 3. cena: nástěnné hodiny, 4. a 5. cena: mini rádio + stereo sluchátka! A jak se dostane čtenář Republiky do slosování? Stačí když pošle na adresu týdeníku Republiky (Masarykova 31, Brno 602 00) fin anční příspěvek alespoň 200Kč (jedná se o klasický příspěvek na činnost RMS a vydávání našeho týdeníku!), jména pěti vylosovaných čtenářů budou každý měsíc zveřejněna v týdeníku Republika a cena zaslána poštou. Na složenku napište svou přesnou adresu. A pokud neuspějete v měsíčním losování, máte další šanci ve velké vánoční soutěži. Ze všech účastníků soutěže, během celého roku se dostává každý do velké slosování, které proběhne koncem prosince 2003, kde bude hlavní cena dětská akumulátorová motorka v hodnotě 3490Kč, mini přenosný televizor s rádiem, porcelánová lampa + hodiny na dálkové ovládání a jiné hodnotné ceny. Kolikrát se do soutěže zapojíte, záleží pouze na Vás. Smyslem této soutěže je poděkovat věrným čtenářům, kteří finančně podporují činnost vlastenecké politické strany a vydávání Republiky a zároveň oslovit ty čtenáře, kteří teprve zvažují zda poslat finanční příspěvek. Soutěžící takto pomohou ve vydávání Republiky a zároveň mají šanci vyhrát zajímavou cenu. Republikáni myslí i na budoucnost našeho národa naše děti, takže i pro ně je určena soutěž „Malujte s Republikou“. Stačí namalovat obrázek na téma vlast, národ, Česká republika, naše příroda atd. a poslat jej na adresu PAFAS, Dr.M.Horákové 10/74,460 06 Liberec 6. Obrázek označte adresou i věkem dítěte. Každý měsíc vyhodnotíme nejlepšího „malíře“, který obdrží cenu: 3 dílnou sadu: mini rádio + sluchátka, digitální hra, hodinky (nebo kalkulačka). Jméno malíře zveřejníme v Republice a cenu zašleme poštou.

Věříme, že tato soutěž zaujme čtenáře týdeníku Republika ve všech věkových kategoriích.

Redakce

Veřejné finance a česká schizofrenie

Nezávislost

Doporučuji prodávat slepici, která snáší „zlatá vejce“ za dva (nebo tři) roční výnosy, někdy ještě laciněji

Zpráva z tisku dne 14.6.2003: „Akcionáři Českého TELECOMU si mezi sebe rozdělí dividendu 18,5 miliardy Kč. Rozhodla o tom valná hromada akcionářů. Českému státu jako majoritnímu akcionáři z této superdividendy připadne zhruba 10 miliard Kč. K vyplaceným dividendám nutno ještě přičíst 4,3 miliardy korun čistého zisku, ale přitom nemůžeme velkoryse přehlédnout ani nějakých 28 miliard Kč, které se zaplatí za Eurotel. Valná hromada Českého Telecomu totiž schválila smlouvu o koupi 49 % akcií mobilního operátora Eurotel, které dosud drží americké konsorcium Atlantic West. TELECOM za tuto transakci Američanům zaplatí 1,05 miliardy dolarů (v přepočtu přes 28 miliard Kč) a stane se 100 % vlastníkem Eurotelu.“ Pozorný čtenář této zprávy si všimne, že čtvrtina telekomunikačního trhu poskytnete do státní pokladny České republiky 10 miliard Kč. Použijeme kupeckých počtů a zjistíme, že jsou to necelých 2 % státního rozpočtu. 50 takových „telecomů“ by pomalu pokrylo fiskální výdaje tohoto státu. Nemusel by být žádný rozpočtový schoděk, protože už jenom celý telekomunikační trh, když by se vzaly v úvahu jeho konsolidované výnosy (před rozdělením, nebo možno říci před rozkradením) přesahují letošní schodek státního rozpočtu.

Toto jsou fakta, přitom slyšíme již dvanáct let ve vystoupení všelijakých „expertů“ na ekonomii, kteří se v našich médiích prezentují za velké peníze: „Musíme urychlit privatizaci, protože stát je špatný hospodář“, tvrdí tito vlastizrádci. Že to není pravda, ukazuje histo-

rie našeho státu. A to jak z let dvacátých tak i třicátých, tak i v nedávné historii. Přesto stále ohlupují občany tohoto státu, potencionální voliče. Doporučuji prodávat slepici, která snáší „zlatá vejce“ za dva (nebo tři) roční výnosy, někdy ještě laciněji. Bez přemýšlení jsme si nechali vnútit tento blábol. Zapomněli nám sdělit z čeho tento stát financovat, když se Československo zbavilo všech státních monopolů a umožnilo likvidaci celého průmyslu. Že je stát na pokraji úpadku vidíme podle „cirkusu“, který provází tak zvanou „reformu veřejných financí“. Každopádně je potřeba šetřit ve státním aparátu, ale pouze pro snížení a omezení byrokracie. Jinak je takovýto program ukázkou neschopnosti a nevdělanosti státního aparátu. Ne hloupě šetřit, ale oživit výrobu ve státních podnicích, které musí být pilířem ekonomiky společnosti. Zde bych chtěl připomenout první zestátnění na území Čech za Rakouska-Uherska, kdy v roce 1900 byly znárodněny Škodovy závody Plzeň. Jak to ale dnes s vytunelovanými státními podniky vypadá, když pan Mlynář prohlásil: „Naším záměrem je privatizaci urychlit. Podmínkou ovšem je, aby se objevili seriózní zájemci, a ti zatím bohužel nejsou na obzoru.“ Že by nadnárodní kapitál už neměl zájem o tuto třetíšnicku na dortu z prázdných výrobních hal? Myslím, že na ministerstvu v Letenské ulici mají jiný účetní rámec, protože kupecké počty jsou určité pod jejich úroveň. Takové malíčkovství by nemělo uniknout naší pozornosti. Až půjdeme opět k volebním urnám mělo by toto ovlivnit naše pro a proti.

Ivo Vlk

Pohled z druhé strany

rozpracovat novou generaci raket, mobilních nebo v sílech, ve zvlášť chráněných šachtách či podvodních, odpalovaných z letadel, s balistickou trajektorií nebo stratosférických, s účinnou ochranou nebo možností manévrování raket i bojových hlavnic na celé trajektorii letu k cíli, s oslepovacími raketami vybavenými plazmovými generátory nebo novějšími rušícími generátory to musí řešit specialisté, kteří už mnohé realizovali u "Topolm", protože raketa musí zaručeně překonat všechny etapy NPRO od vzletu až k cíli.

Musíme mít k roku 2010 alespoň dvě stovky bojových hlavnic na těchto raketách. Ale je to drahé a téměř neproveditelné. Už na to nemáme lidí, profesionály, protože celé odvětví bylo zlikvidováno i se stovkami dodava-telských podniků i potřebnou vědou.

● vývoj a zřízení raketových vláků (na bázi "Topolm"), mobilní základní varianty "Topolm" a velkého množství klamných MPU.

● navýšení celkového počtu raket "Topolm" s jednou hlavnicí na alespoň 300 kusů. Bude to stát pouze 3 miliardy dolarů. Srovnajte si tuto částku se státním dluhem, který každoročně vracíme Západu.

● proti v Evropě rozmístěnému americkému kontingentu raket středního doletu lze využít "Topolm", který bude mít místo třetího stupně 10ti blokovou dělenou hlavici. Jediný pluk (10 raket, 100 bojových hlavnic, prostředky protiletectvé obrany a KPPU) může podstatně ochladit zápal NATO, a hrozba rozmístění dalších čtyř pluků zastaví posun NATO na východ a rozmisťování startovacích zařízení pro okřídlené střely podél našich hranic.

● zaručený jednostranný úder bakteriologickou zbraní z prostředků zvláštních jednotek. Laciný a smrtící políbek z hrobu.

● spojení do geopolitického obranného bloku, totiž takového, kterého se USA bojí nejvíc ze všeho na světě, a už při pomýšlení na to tam dostávají koliku a mrazení spojení Ruska s Čínou. K tomu lze připojit Indii, Pákistán, Írán, Bělorusko, Srbsko, severní Koreu a Ukrajinu. Chťejí nás vyhubit jednoho po druhém, osamocené. Takové sdružení rychle pohrbí možnost světové americké nadvlády.

(Tento seznam je pochopitelně neúplný a vyžaduje rozšíření o velký počet bodů nevhodných pro veřejné projednávání.)

Nová "studená" válka je i tentokrát nevyhnutná, ale nemáme jinou volbu. Tato válka proti Rusku probíhá už dnes, ale je jednostranná. A co víc, dá se říct, že obě strany (západní a ruské úřady) společně působí jedním směrem. Ratifikace SNV 2, tichý souhlas s rozmisťováním amerických kontingentů v republikách střední Asie za účinné spolupráce ruských služeb, kompletní rozpad výrobní základny balistických raket, prodej plutonia USA, ZRK S 300, torpéda "Grad" a mnoho jiného ukazuje, že je tomu tak. A času už nezbývá. Vůbec.

Kde na to vzít?

Kde vzít peníze? Odpověď je prostá musíme do koalice s Čínou. Na základě vzájemně výhodné dohody skutečně můžeme za Čínské peníze stavět rakety na principu "jedna střela pro Čínu, dvě pro nás".

Především útočné jaderné systémy a systémy PVO. Bez ohledu na značnou, neustále rostoucí ekonomickou moc, Čína nicméně není schopná v příštích deseti letech vybudovat raketový štít, kvalitou a kvantitou porovnatelný s tím, který měl SSSR koncem 80tých let.

V současné době je vědeckotechnický potenciál v oblasti výroby raket a základní čínská věda na úrovni Sovětského svazu v roce 1970, nehledě na to, že Čína jde již uhlazenou cestou. Dvě desítky jejich raket DF 5 a DF 5M už jsou zastaralé. Nové MBR DF 31 a DF 41 jsou ještě stále ve stádiu zkoušek a budou připravené až ke konci tohoto desetiletí v množství, porovnatelném s ruskými RVSN v tomtéž období. Mají dosti slabé výrobní kapacity. Stačí říct, že 20 raket DF 5 Čínané realizovali až 12 let poté, co byly schváleny do výzbroje. Sovětským svaz postavil od roku 1966 do roku 1970 1028 MBR.

Čína ještě není připravena vypustit člověka do kosmu (i když k tomu brzy dojde zásluhou koupě našich kosmických lodí "Sojuz"), což jsme provedli před více než 40 lety. Je slabě odůvodněný předpoklad, že zpoždění 25- 35 let bude Čína moci dohnat do deseti let (pokud jim samozřejmě nepředáme i s droby všechno, na čem jsme půl století pracovali). Zde nejde o drátování levné spotřební elektroniky, vyráběné pro dodávky Západu, ale o technologickou linii raketového a jaderného průmyslu. Sovětský svaz měl obrovské zdroje a gigantickou vědeckotechnologickou základnu, sílu, již si mnozí ani neuvědomovali. Čína bude potřebovat minimálně 20 let, aby urazila tuto cestu.

Ale to Amerika Číně nedovolí, protože by jí to očividně neprospělo. Proto pro ČLR, aby zůstala naživu, prostě není žádné lepší rozhodnutí, než spolupráce s Ruskem, ale s Ruskem silným, zodpovědným, samostatným, a ne takovým, které horečně ničí samo sebe podle směrnic Západu. A dále je třeba připojit k tomuto programu Indii. Přístup "jedna střela příteli dvě sobě" bez předání samotných technologií zcela eliminuje možnost budoucí hrozby Číny nebo Indie pro Rusko (v bojových hlavnicích by pochopitelně byl kód, vylučující jejich zaměření na území Ruska), a zároveň vytvoří mocný geopolitický triumvirát, vytahující z hrobu naše VPK.

A pak, v letech 2030- 2050, v podmínkách velkého deficitu zdrojů a jejich ohromné ceny se Rusko bude koupat ve zlatě, coby vlastník největšího bohatství na světě. Může se stát nejsilnějším státem světa, obnovit své špičkové technologické výroby a vědu. Takové jsou vyhlídky. Zvládně to však jen pokud zůstane naživu a zachová sisuverenitu.

Pokračování příště

Mluvit o absolutní nezávislosti kohokoliv na "tom božím světě" je zrovna tak pošetilé, jako nepochybovat o "neposkvrněném početi" idolu katolíků. Možná ani ne tak pošetilé, jako podezřelé. A tak i když je mnoho nepoznaného v zákonech a mechanismech, kterými se řídí běh Vesmíru, je nanejvýše žádoucí při hodnocení jevů a situací, týkajících se bytí lidstva na Zemi, vycházet z již obecně poznaného (by s určitým rizikem nedokonalosti).

Podezřelost řečí o nezávislosti vidím zejména v tom, že jsou pronášeny téměř vždy v situacích a době, kdy se to náramně hodí někomu, kdo potřebuje zdůvodnit něco nepřilíhlehce stravitelného pro mínění široké veřejnosti.

Jedním takovým "školním" příkladem z poslední doby je argumentace potřebou nezávislosti v případě doplatku třináctých a čtrnáctých platů ústavním soudcům. Tady se přímo nabízí otázka, co brání osobám s oficiálním měsíčním příjmem přes 66 tisíc korun jednat nezávisle? A co vůbec pod tím pojmem "nezávislé jednání" je myšleno? Je snad tím naznačováno, že pod tlakem nedostatku v materiálním zabezpečení nebude soudce schopen vykonávat dobře svou práci? Co je míněno v případě soudců "nedostatkem", je-li v případě těch, kteří se jim starají v potu tváře o obživu uznáno, že jim k poctivému plnění jejich práce v plném nasazení postačí desetina soudcovy příjmu? Snad se tím vším, proboha, nenaznačuje, že takový soudce je nucen brát úplatky jen proto, že mu hospodářsky zdevastovaný stát není schopen plnit "pomyšlení"? (Ono totiž "mezi lidem" panuje přesvědčení, že sena té devastaci podílela a po-

díli justice značným dílem).

Soudcem má být ustanoven člověk spravedlivý, v každém případě neúplatný, tedy ani tehdy, měli by materiálně strádat. Nenili tomu tak, potom jakékoliv řeči o Spravedlnosti jsou právě jen a jen řeči, kterými špatná vláda dává veřejnosti na vědomí své pohrdání vším, čím získala hlasy pro své zvolení. Pohrdání občany, očekávajícími plnění nejen předvolebních slibů, ale zejména upřímnou snahu vždy brát maximální ohled na základní potřeby nejpočetnějších vrstev národa.

Je smutnou skutečností, že zatím žádná vláda v období "po listopadu" nedávala důraz na sociální vyváženost potřeb všech společenských tříd; naopak vždy jen upřednostňovaly uspokojování tak zvaných "elit", kterýžto termín, v podvědomí lidí žijících z všeobecně užitečné práce, je stále výrazněji směřován s výrazem "parazit".

Domnívám se, že těm našim dnešním elitám na předlistopadovém režimu vadilo nejvíce právě to, že "každý je odměňován podle svých zásluh". Dnes jsme svědky toho, že pracovník jenž zhotovil tovar, nedostane zapláceno se zdůvodněním, že se jej "na trhu" nepodařilo udat, zatímco "menežment", jehož starostí to bylo, sám sebe odmění přímo královsky, nezávisle na obchodním výsledku. Však on to někdo zaplatí. I kdyby měl "krachnout".

To je ten druh nezávislosti, po které volají soudci? Bůh ochraňuj každého kdo jim upadne do spárů, a by byl i bez viny, nemá dost peněz, aby se mohl vykoupit.

Josef Kořínek

Vážení čtenáři, členové a příznivci RMS, finanční příspěvky na vydávání týdeníku *Republika a* na činnost RMS vkládejte na bankovní účet vedený v České spořitelně, a.s. číslo účtu je: 2025463369/0800

Za každý příspěvek předem děkujeme

... a tak to vidím já

maďarsky. Turka se také v Německu nikdo neptá. Buď se naučí, anebo má prostě smůlu a může se vrátit třeba do Anatólie. Naprosto stejná situace je v bývalých Sudetech.

Při zmínce o Sudetech se okamžitě vynoří celý komplex problémů, včetně Československo-německé smlouvy...

Sudetý jsou dnes skutečně velkým problémem. Aby se předešlo nejasnostem. Tady je naše země a žijí zde naši lidé, občané Československé republiky, jakýkoliv návrat sudetských Němců je naprosto vyloučen. Přece se nebudeme stěhovat zpátky do vnitrozemí. Němci byli po právu odsunuti, a byl to spravedlivý trest za vše, co naši zemi způsobili. Můžeme být konečně rádi, že byl tento problém vyřešen a nechceme žádnou recidivu. To, co bylo schváleno jako Československo-německá smlouva je katastrofa, kterou formou Mnichova připravil za našimi zády ministr zahraničních věcí a prezident. Budeme se muset k této smlouvě vrátit a znovu ji, bohužel, přeručovat. Slovo vyhnání musí být nahrazeno slovem odsun. Ve smlouvě musí být zcela jednoznačně určeno, že viníkem bylo Německo, které nás přepadlo, okupovalo, které má na svědomí materiální a lidské ztráty. Německo je povinno poskytnout stejné odškodné našim občanům, jaké poskytuje občanům Polska a již po desetiletí Izraeli. Copak v koncentračních táborech zahynul pouze židé a nikdo jiný? Nevím o tom, že by naši občané byli odškodněni třeba za totální nasazení, ze kterého se jich plno nevrátilo, anebo vrátilo s podlomeným zdravím.

Upozorňuji na preambuli smlouvy, která byla parafována na konci roku 1991. Tam se praví: Naše národy se staly obětí válek a násilí. Jaképak ... staly se ... jakápak neosobní vazba. Je nutné určit viníka zcela jednoznačně. A znovu opakuji, jestliže chceme zachránit naši zem, sudetští Němci zpátky nemohou a nesmějí. I když by se třeba řešení našlo. Ať se ti ze sudetských Němců, kteří chtějí zpátky, vzdají občanství Spolkové republiky Německo, přijmou Československé státní občanství a odevzdají veškerý svůj majetek naší republice a začnou tak, jako my všichni.

Ted' k jiné problematice. Prudce vzrostla kriminalita. Co s tím?

Prudký růst kriminality nelze rozhodně zdůvodňovat dědictvím minulosti, jak se nám to snaží namluvit jeden ministr vnitra, který prohlásil, že s tím nic dělat nemůže, protože to je dědictví totalitní minulosti. Jestliže tedy není schopen s tím něco dělat, tak proč tam zabírá místo? Měl by se řídit heslem „Nemáte-li co dělat, nedělejte to u nás“. Nárůst kriminality je v přímé úměře k neschopnosti vedení ministerstev vnitra v obou republikách i na úrovni federace.

Aby se s tím vůbec něco dalo dělat, je nutné rozloučit se se současnými ministry vnitra a jejich náměstký. Schválit zcela jasné zákony o policii (ať již obecní, kriminální atd.), stanovit pravidla, co vůbec policista musí a smí. Aby to nedopadlo jako nedávno v Břeclavi. Policista tam zastřelil v sebe-

Analýza 17. listopadu 1989 Československo a Evropa

Přes všechnu obrovskou finanční a vojenskou moc sjednocovatelů Evropy jsou možnosti všech tvůrců velkých, integrovaných politických systémů, velmi omezené. I kdyby se formálně podařilo postavit ve smyslu logické a právní architektury ladnou budovu právního sjednocení evropských národů, nepanoval by v ní onen duch podřízenosti a sebeobětování, onen sociálně-charismatický prvek, bez něhož i stát sám se stává neudůvodněným a mechanickým Leviathanem. Právní a mocenská technika nemůže tento problém rozřešit. Ani na začátku 31. Století by vláda Sjedenocené Evropy neměla komu panovat, protože by neměla své vlastní poddané.

Tradiční evropské státy (Francie, Německo, Itálie, Rakousko apod.) jsou si tohoto problému vědomy. Není si toho vědoma reprezentace Československa. Nasazení internacionálních poradců prezidenta, izolace jeho kabinetu na Hradě, konstrukce osobní moci a autoritářské výkonné organizace pod Hradem, vzbuzují přirozenou nedůvěru Evropy, z níž plynou nebezpečí vážných rizik pro stát.

Václav Havel se stává pro Evropu nepřijatelným tím, že na sebe vzal úlohu mluvčího cizích, neevropských sjednocovacích koncepcí.

Naprostá většina Evropanů pociťuje potřebu oprostít úsilí o duchovní a kulturní solidaritu lidstva podivností pacifismu, internacionalismu a kosmopolitismu, které Evropu vnitřně ničí a kazí a jejichž hlasatelem se stal Václav Havel. Duchovní jednota Evropy stojí nad, ale i mimo politické boje a nad i mimo fakt, že existují války. Klást požadavek, že se Evropané musí vzdát svého bojovného ducha, že se musí podřídit pacifickému míru v zájmu světa, aby bylo dosaženo duchovní a kultur-

ni beztvorosti, může být pouze axiomem nesmyslné logiky, odporující smyslu evropských dějin. Ještě osudovějším axiomem je vnucovaná domněnka, že je nutné vzdát se silného a vyhraněného svérázu národů a nahradit jej bezbarvou, jednotnou duchovní jednotou Evropy nebo zdánlivou politickou, vojenskou a hospodářskou, jak o to usiloval bolševický internacionalismus a americký kosmopolitismus posledních 45 let. Naopak: jen Evropa sestávající ze silných, svérázných a sebevědomých národních jednotek s jasně vyhraněným charakterem může prospět vytvoření vysoké společenské duchovnosti, které, stejně jako nebyla zničena posledními dvěma světovými válkami a téměř půlstoletou okupací, nebude zničena ani jinými válkami a okupacemi, kterým snad bude ještě Evropa v budoucnosti podrobena.

Ve své dlouhé minulosti mohla Evropa, beze sporu právě svým mnohotvárným složením, tak dlouho udržet světovládu, přičemž hegemonie přecházela ponehlahu z jednoho národa na druhý tím, že každý národ podle jakési imanentní posloupnosti přebíral vedení, dala tato mnohotvárnost evropskému duchu veliký přínos myšlenek, tradic, novou duchovní sílu. Mocná síla Evropy tkví v tom, že měla vždycky národy vyznačující se větší zkušeností, větší zralostí a vedle toho mladší a vitálnější národy. Posloupnost těchto národů v přebírání vedoucího mocenského postavení stála Evropu mnoho krve, ale právě tou silila velká evropská civilizace. Není důvodu předpokládat, že budoucnost se bude příliš lišit od minulosti, nesměřujeli Evropa ke své zkáze. Neuvědomil-li si prezident a vláda Československa tyto skutečnosti včas, riskuje, že imanentní vývoj Evropy Československo smete.

Antagonismus socialismu a kapitalismu, SSSR a USA, splnil svůj účel tím, že rozdělil svět, explotoval nezměrná území a počty obyvatel a odstranil heterogenitu z počátku 20. Století. Nyní je jako nepotřebný odvolán.

Zcela neočekávaně, na vrcholu své vojenské a politické moci, provedla druhá největší velmoc světa obrát a bez vyzvání, bez jediného výstřelu, kapitulovala. Podobný jev nemá v dosavadních dějinách politiky obdoby. Komunisté se omluvili za genocidu, osmdesát milionů mrtvých prohlásili za oběti některých nedostatků, přistoupili na pakt o lidských právech, prohlásili se za přesvědčené demokraty, občas se přejmenovali, přisahal na mír a humanitu a zůstali u moci všude tam, kde se jí zdánlivě vzdali. Hlasatelé lidskosti na Západě to přijali s nadšením a s jásotem. Tajné služby SSSR a USA, které 45 poválečných let zásobovaly svět historii o svém nesmířitelném nepřátelství, si vyměňují delegace svých usměvavých vůdců a ředitelů, které se střídavě scházejí v sídlech KGB v Moskvě a CIA v Longley a tiskové agentury s nadšením komentují porozumění a přátelství, v jakém je vedeno jejich jednání. Zmanipulované a z většího řízené obyvatelstvo Evropy se zděšením sleduje nepochopitelné sjednocování Německa, vládu přejmenovaných komunistů ve středu i na východě, klade otázky za všechno, co charakterizuje boj o moc v Rusku, udiveně sleduje rychlost a snadnost proměn, které jim nedovolují pochopit a vysvětlit, co se kolem nich děje.

Příčiny těchto jevů jsou v podstatě dvě: 1.) potřeba konso lidace dobytých území v době aplikace antagonismu socialismu a kapitalismu, která vyřadila za světovýchry všechny ostatní rivaly 2.) vytvoření politických předpokladů pro uskutečnění Velkého Izraele.

Konsolidační snaha se týká především Evropy a předpokládá se její zakončení politickým, vojenským a hospodářským sjednocením kontinentu. Tím bude Evropa definitivně vyřazena ze světové politiky jako samostatný, nezávislý politický subjekt a stane se z vnějšku

řízeným prostředkem hospodářského působení USA.

Instalace celoevropské vlády předpokládá oslabení dosavadních vlád států, zejména v západní Evropě. V rámci integrace EHS budou vlády delegovat značné části svých pravomocí a suverenity zejména v oblasti vojenství a zahraniční politiky substituujícím celoevropským úřadům. Vojenskou a finanční hegemonii nad západní Evropou si ponechají USA. Přechnodně bude nalezena forma integrace okupačních armád SSSR USA formou kooperace vojenských bloků, které pak v rámci politického sjednocování pojme malé národní armády jednotlivých států Evropy.

V rámci idejí demokracie, míru a humanity bude Evropa rozdrobena na malé, relativně svéprávné národnostní menšiny a tak budou rozvráceny i dosud velké a mocné státy: Německo zesílí význam zemských vlád na úkor centrální vlády Německa, která pak velkou část své vojenské a zahraniční politické suverenity deleguje na celoevropské orgány. Tím má být Francii, Anglii a ostatním garantováno, že Německo po svém sjednocení nebude usurpovat politickou moc v Evropě. Podobnou cestu budou postupně sledovat i ostatní evropské země. Tím bude velmocem garantováno, že žádná z tradičních evropských zemí nebude moci mobilizovat Evropu k samostatnosti. Celoevropská vláda bude (jako OSN) vytvořena na principech kontinentální bezmocnosti a podřízena kontrole USA, Ruska a OSN. Mohutný hospodářský potenciál sjednocené Evropy bude směřován především do oblastí, na nichž bude mít zájem hegemonistická politika USA a jeho finanční kontrolou bude zabráněno hospodářskému spojení s potenciálními partnery, kteří jsou nežádoucí: Čína, Japonsko, arabské státy a Indie. Zboží a peníze ze sjednocené Evropy směřovány především do Ruska.

Rusko bude velmi volně postupně konfederováno a převezme ochranu hranic s Čínou a na Středním Východě, kde bude zabraňovat sjednocení arabských států a paralyzovat jakýkoli odpor proti vytváření Velkého Izraele. Za to se mu dostane výživy z Evropy.

Pokračování příště

... a tak to vidím já

obraně občana cikánského původu a vypadalo to nakonec, že bude stíhan za to, že se bránil. Měl se asi nechat zabít, a poté se těšit z pamětní plakety udělené mu ministrem vnitra in memoriam.

Je zapotřebí vybavit policii i technicky. Katastrofální byla moje osobní zkušenost. Na podzim loňského roku jsem vyvázl bez vážnějšího zranění z autonehody, kterou zavinil uruguayský diplomat. Policisté, kteří nehodu vyšetřovali, mě poté vyslechli v nemocnici. Když jsme odjížděli, nemohli delší dobu nastartovat svůj vůz Lada, zvuky to byly hrozné. Sedadlo řidiče měli podepřené náhradní pneumatikou. To by případní přestupníci zákona byli již dávno pryč.

Vězeňnost často kritizuje i naše vězeňství. Některé záběry z rekonstruovaných věznic dokonce vyvolávají dojem, že se vězňové mají lépe než občané venku...

Vězeňství bylo za socialismu katastrofální a jestliže vězně považujeme za lidi, je nutné vytvořit ve věznicích podmínky pro to, aby se tito lidé mohli ještě vůbec vrátit zpátky do společnosti. V žádném případě by však podmínky ve vězení neměly být lepší než v mnohých hotelech. Mnoha lidem jde mráz po zádech jen při zmínce o těchto problémech, ale je to jev, který si lidská společnost s sebou nese od doby svého vzniku. Není možné se mu vyhýbat.

Všeobecně odsuzována je i amnestie, kterou na začátku roku 1990 udělil prezident republiky...

S tím mohu jen souhlasit. Tak mohutná amnestie, kdy bylo najednou propuštěno 26 tisíc vězňů bez nejmenšího zajištění, byla skutečně katastrofální. Byl to zločin vůči národu a zároveň i vůči propuštěným (bez jídla, ošacení a ubytování). Dalo se předpokládat, že ať už z hladu nebo zimy, na prvním rohu někoho přepadnou. Posloužilo to snad jedině k tomu, že se národ vystrašil před blížícími se volbami.

Přítom je zajímavý jeden fakt. V demokratických zemích jsou poměrně časté dílčí amnestie. Leckterý řádný občan se může přeci dostat do problémů třeba v důsledku autonehody. Aby se právě tito lidé mohli co nejdříve vrátit, k tomu slouží právě tyto amnestie. Prezident republiky, pravděpodobně vystrašen důsledky svého nerozvážného kroku, se od té doby asi bojí pomoci těm svým spoluobčanům, kteří nejsou zločinci, ale dostali se do nesnází. Podivný lidumil.

Trest smrti ...

Za těžké zločiny je zcela na místě obnovit trest smrti. Těm, kteří vraždili například v Leopoldově totiž již nic nehrozí, tak jako tak tam budou napořád. Mohou utíkat, dělat vzpoury, terorizovat a vraždit spoluvězně, mohou takřka všechno. Nic se jim už stát nemůže. Nejsem proto, aby byl tento trest často vykonáván. Je však zde zapotřebí memento, které by

ELEKTRICKÉ MOTORKY
... za bezkonkurenční ceny v ČR

Velké el. motorky do 40 kg, od 3 do 8 let, rozměry až 140x66x90cm. Světla, přední i zadní blinkry, klakson, ovládání jízdy ručním plynem! V nabídce máme 3 modely (různá barevná provedení). Malá policejní motorka již za 1790 Kč.
Ceny vč. baterie, nabíječky!

5490.-
5490.-
4490.-
1790.-

Pafaas
tel. 608 322 323
Dr. M. Horákové 10/74
Liberec (100 m za spalovnou)
... ke každému nákupu dárek!
www.pafaas.regin.cz

Nové mobilní telefony !

NOKIA 3410 za 3.700, Kč
MOTOROLA 722i za 6.600, Kč
NOKIA 6310i za 7.100, Kč
SONY ERICSSON T68i za 6.800, Kč

V Praze doručíme osobně, zbytek ČR na dobírku (+70 Kč)
Telefon 603 211 247

Oznámení

Sekretariát Praha
Po rekonstrukci zahájí pražský sekretariát svoje fungování v obvyklém rozsahu od 15. července t. r.

Sekretariát Brno
Provoz v obvyklém rozsahu bude zajištěn i přes prázdninové měsíce.

Sekretariát Havlíčkův Brod
Z technických důvodů bude mimo provoz sekretariát v Havlíčkově Brodě v červenci a srpnu t. r. Od 1. září již bude fungovat v plném rozsahu na adrese Na Ostrově 28, 580 01 Havlíčkův Brod, telefon 603 527 683 a fax 569 427 795